

Arrest

**nr. 312 120 van 29 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeksters en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeksters, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 12 januari 2023 België binnen met een identiteitsdocument en verzoeken op 13 januari 2023 om internationale bescherming. Op 22 april 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aan verzoeksters aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van joodse origine te zijn, geboren op (...) 2001 in de Georgische hoofdstad Tbilisi. U werd opgevoed door uw alleenstaande moeder, K. I. (...), die in Tbilisi een kledingzaak uitbaatte. U groeide op binnen de joodse gemeenschap en studeerde sinds 2017 aan een joods instituut in Oekraïne. Daar begon u een relatie met een medestudente, V. S. (...) genaamd. Na de wintervakantie van 2021 dienden jullie omwille van veiligheidsoverwegingen jullie studies verder te zetten in Israël, wat u vanaf midden maart 2022 ook deed samen met uw vriendin. Voor Pesach keerde uw vriendin op vraag van haar familie naar Georgië terug. Zelf bleef u in Israël. Tijdens haar verblijf in Georgië ontdekten de ouders van V. (...) dat jullie een relatie hadden. Het kwam tot een confrontatie tussen beiden, waarbij de burens zelfs de politie belden. In diezelfde periode kreeg u van het opleidingsdepartement de mededeling dat u dringend naar Georgië moest terugkeren om diplomapraktijk te doen, wat u eind april 2022 ook deed. Op 11 mei 2022 kreeg u in Georgië een brief waarin stond dat u uw studies vanaf 27 april 2022 niet langer mocht verderzetten, zogezegd omdat u een bepaalde kost niet betaald had. U begreep niet wat er aan de hand was. U belde naar het opleidingsinstituut, maar daar weigerde men u de reden voor de stopzetting van uw studies mee te delen en zei men dat u wel wist waarom. U besepte later dat uw seksuele oriëntatie de ware reden voor deze stopzetting was en de ouders van V. (...) het onderwijsdepartement op de hoogte hadden gebracht. Eind mei 2022 bracht u uw moeder op de hoogte van wat er gebeurd was. Ook zij probeerde tevergeefs contact op te nemen met het onderwijsdepartement. In diezelfde periode kwam ook uw relatie met V. (...) ten einde. Vanaf juni 2022 kreeg u dreigberichten en -telefoons van de ouders van V. (...), die wraak wilden nemen voor wat u hun dochter had aangedaan. Hierdoor ging het van kwaad naar erger met uw gezondheid. U at niet meer, durfde niet meer buiten te komen en weende de hele tijd. Eind juli 2022 was de situatie zo ernstig dat u aan zelfmoord dacht en paniekaanvallen kreeg. Op 10 augustus 2022 besloot u daarom volledig open kaart te spelen met uw moeder en haar te vertellen over uw geaardheid, waarvan ze tot op dat moment nog geen weet had. Uw moeder steunde u nadien ten volle, maar ondanks het feit dat de bedreigingen ondertussen opgehouden waren, voelde u zich niet beter. Daarom stuurde uw moeder u in september 2022 op vakantie naar Duitsland om er een vriendin te bezoeken. In die periode kreeg u opnieuw contact met V. (...), die op dat moment bij haar moeder in Wenen verbleef. Na uw terugkeer naar Georgië kon u uw moeder overtuigen om u naar Wenen op reis te laten vertrekken. U ontmoette er uw vriendin en keerde daarna naar Georgië terug. Na uw terugkeer kreeg u problemen met de joodse gemeenschap en jullie burens. Blijkbaar had een vrouw uit de joodse gemeenschap u in Wenen gezien, waarna ze de moeder van V. (...) inlichtte, die op haar beurt de joodse gemeenschap in Tbilisi op de hoogte bracht. Op die manier vernam niet enkel een van uw burens over uw geaardheid, maar ook uw rabaniet. Op 18 november 2022 had u een ontmoeting met uw rabaniet. U probeerde haar op andere gedachten te brengen, maar zij wilde u niet meer zien en raadde u ook aan niet meer naar de synagoge te gaan. Op 20 november 2022 bracht u uw moeder hiervan op de hoogte. De volgende dag stuurde ze u naar een van haar vriendinnen in het dorp, waar u gedurende 2 weken verbleef om te bekomen. Na uw terugkeer naar Tbilisi vertelde uw moeder dat ook de burens ondertussen op de hoogte waren van uw geaardheid. Jullie voordeur werd geregeld beklad en er werd vuilnis aan jullie voordeur gedumpt. Naar aanleiding hiervan belde uw moeder meermaals de politie, maar zonder resultaat. Zelf werd u door een van de burens beledigd toen u buiten met een groep kinderen aan het spelen was. Hierna kwam u amper nog buiten. Ook de omzet van uw moeder had te lijden onder de situatie. Op 5 januari 2023 dwong uw moeder u 's avonds naar buiten te gaan om inkopen te doen. Toen u terugkwam, zag u bovenaan de trap een onbekende man staan met een mes in zijn hand. Aangezien hij met zijn rug naar u toe stond, kon u zijn gezicht niet zien. Door wat hij tegen u zei, wist u echter dat het de vader van V. (...) was. U zette het op een lopen en ging via de andere kant naar jullie appartement. Daar aangekomen verloor u het bewustzijn. Toen u weer bijkwam, gaf uw moeder u een kalmeerpil. De volgende dag kwam de vriendin van uw moeder jullie samen met haar zoon oppikken. Jullie verbleven nog 4 dagen bij haar thuis vooraleer jullie het land verlieten. U verliet Georgië uiteindelijk samen met uw moeder op 10 januari 2023. Jullie reisden met het vliegtuig naar Polen, van waaruit jullie vervolgens met de bus via Tsjechië en Duitsland naar België kwamen. Jullie bereikten België op 12 januari 2023. De volgende dag, op 13 januari 2023, vroegen jullie om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende stukken neer: uw Georgische identiteitskaart en geboorteakte, uw tijdelijke verblijfskaarten voor Oekraïne en Israël, de overlijdensakte van uw grootmoeder, foto's van u en uw voormalige vriendin, bedreigingen en afval, uw studentenkaart, een document van de kleuterschool en een usb-stick met daarop een video van u en uw voormalige vriendin, een geluidsopname en een video van het afval aan jullie voordeur en een medische fiche.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ gaf u aan dat u door alles wat u meegemaakt had af en toe paniekaanvallen had, maar u u probeerde in te houden en u uw best deed dat te onderdrukken. Soms kan u ook stotteren (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, nr. 1). Bij

aanvang van uw persoonlijk onderhoud stelde u echter dat u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen en het interview bij de DVZ goed verlopen was (CGVS, p. 2). Later vertelde u wel dat er situaties zijn waardoor u een paniekaanval kan krijgen als gevolg waarvan u hapert in uw gesprek. Indien er iets is, heeft u een paar minuten de tijd nodig om adem te krijgen, waarschuwde u in geval van nood. Op de vraag of de protection officer verder nog iets kon doen om het voor u makkelijker te maken, antwoordde u ontkennend. Er werd u vervolgens gevraagd het onmiddellijk te melden indien het niet meer zou gaan of u paniek zou voelen opkomen zodat het interview even stopgezet zou kunnen worden en u even naar buiten zou kunnen gaan of om het even wat te doen dat voor u op dat moment het beste zou zijn. U stemde hiermee in (CGVS, p. 3). In het eerste deel van het persoonlijk onderhoud deden zich geen problemen voor. Na de middagpauze gaf u aan dat het geen probleem zou zijn om het onderhoud verder te zetten (CGVS, p. 24). Later in het interview kreeg u het even moeilijk. Hierop liet de protection officer u weten dat u uw tijd mocht nemen, waarna het onderhoud verdergezet kon worden (CGVS, p. 30). Na afloop van het persoonlijk onderhoud, zei u dat het voor u heel zwaar was om u te herinneren wat u overkomen was en u zich sterk had moeten houden, maar u maakte geen melding van concrete problemen tijdens het onderhoud (CGVS, p. 33). Ook uw advocaat maakte geen melding van enig probleem (CGVS, p. 35). Na afloop van het persoonlijk onderhoud ontving het CGVS nog een fiche van een eerste medisch consult d.d. 24/2/2024 waaruit blijkt dat u volgens uw verklaringen onder meer last hebt van een slecht humeur, passiviteit, geheugen-, concentratie- en slaapproblemen, paniekaanvallen en overgevoeligheid voor geluid. In het verleden had u ook zelfmoordgedachten. Nergens uit deze fiche blijkt echter dat u niet in staat zou zijn op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure. Verder moet worden vastgesteld dat de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (details, exacte data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielsrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud bleek tot slot dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Ook naar aanleiding van de kopie van de NPO die u en uw advocaat werd toegezonden, werd noch door u noch door uw advocaat enige opmerking ter zake aan het CGVS overgemaakt. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw herkomstland verlaten heeft omdat u in Georgië problemen kende vanwege uw seksuele oriëntatie. Nadat uw seksuele oriëntatie aan het licht kwam, kreeg u zowel problemen met de ouders van uw voormalige partner als met uw burens. U werd achtereenvolgens ook uit het opleidingsinstituut en uiteindelijk uit de gehele joodse gemeenschap geweerd (CGVS, p. 7-10). Uw moeder kende omwille van uw geaardheid ook problemen op haar werk (CGVS, p. 9, 24, 26, 30). Bij terugkeer naar Georgië vreest u dat deze problemen zich opnieuw zullen herhalen (CGVS, p. 16).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft de vrees die u inriep ten aanzien van de ouders van uw voormalige vriendin, moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u op dit punt niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit uw verklaringen blijkt dat u in de periode juni-juli 2022 meermaals bedreigingen ontving, zowel telefonisch als via tekstberichten, van de ouders van uw ex-vriendin met de

boodschap dat zulke mensen niet mogen leven en u gestraft zou worden voor uw daden (CGVS, p. 7-8, 20, 21). U liet echter na hiertegen klacht in te dienen, naar eigen zeggen omdat de helft van de bedreigingen gewist waren, de bedreigingen vaak telefonisch waren en de politie hoe dan ook niet zou optreden eenmaal ze zouden weten dat de problemen te maken hadden met uw lesbische geaardheid. Bovendien hebben jullie later wel de politie laten komen toen er afval aan jullie voordeur gedumpt werd en de politie ondernam toen niets en zei dat het niet hun bevoegdheid was (CGVS, p. 29). Gezien de ernst van de bedreigingen volstaan deze argumenten niet om uw nalatigheid te verschonen. Vooreerst beschikte u wel degelijk nog over bewijsstukken van de bedreigingen, waarvan u er ook bij het CGVS neergelegde, zowel op foto als op usb-stick (CGVS, p. 21, 31). Er kan niet ingezien worden hoe het loutere feit dat u niet meer over alle bewijsstukken beschikte nationale bescherming in de weg zou staan. Temeer omdat er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw autoriteiten ook over de middelen beschikken om indien nodig bijkomende bewijsstukken te vergaren. Erop gewezen dat u wel degelijk over een bewijs van de bedreigingen beschikte, wierp u tegen dat een dergelijke geluidsopname in Georgië niets betekent en u er rotsvast van overtuigd was dat klacht indienen tijdverspilling is. Ofwel zou de persoon op de geluidsopname ontkennen dat hij het was omdat hij die dag in een andere stad was. Ofwel, indien de dader toch aangehouden zou worden, zou hij uiteindelijk alsnog vrijgelaten worden omdat er niet voldoende reden is om hem vast te houden aangezien hij u niet vermoordde en dan zou hij heel kwaad buitenkomen en u iets kunnen aandoen (CGVS, p. 31). Dit zijn echter louter blote beweringen en vermoedens van uwentwege, die u met geen enkel objectief stuk ondersteunde.

Waar u stelde dat uw autoriteiten geen stappen zouden ondernemen eenmaal ze zouden weten dat uw problemen verband hielden met uw geaardheid, moet benadrukt worden dat uit de COI waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Waar u nog verwees naar het feit dat jullie de politie wel lieten komen toen er meermaals afval aan jullie deur gedumpt werd en de politie toen geen stappen heeft ondernomen en stelde dat het niet hun bevoegdheid

was, moet vooreerst aangestipt worden dat de problemen met jullie burens zich pas verschillende maanden na de door u aangehaalde bedreigingen afspeelden (CGVS, p. 7-9) en ze dus niet kunnen verschonen waarom u naar aanleiding van de eerdere bedreigingen naliel klacht in te dienen, te meer gelet op de impact van deze bedreigingen op uw functioneren. U gaf aan dat u zich omwille van deze bedreigingen heel slecht voelde en bang was om buiten te gaan. U huilde verder de hele tijd en had eind juli 2022 zelfs zelfmoordgedachten (CGVS, p. 7-8). Voorts bracht u geen objectieve elementen aan waaruit blijkt dat de politie wel degelijk bevoegd was voor het probleem met uw burens in jullie appartementsgebouw en ze zodoende wel stappen hadden moeten ondernemen. Tot slot zij er nog op gewezen dat u ook later, toen een fysiek onherkenbare man u met een mes stond op te wachten in uw appartementsgebouw, naliel om de bescherming van uw autoriteiten in te roepen. Ook hier argumenteerde u dat de politie niets gedaan zou hebben omdat u geen bewijzen had en de politie niet gezien had wat er gebeurd was. Indien u op dat moment een foto had kunnen nemen, zou u onmiddellijk naar de politie zijn gegaan om die bedreigingen en die foto aan te bieden, zelfs indien de foto niet duidelijk was, en dan zou de dader aangehouden worden, maar u had niets (CGVS, p. 31-32). Deze argumentatie raakt kant noch wal. Daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw moeder, die zich hieromtrent geïnformeerd had bij een vroegere klasgenoot en voormalig politiemedewerker, dat de politie wel degelijk stappen zou ondernemen indien u toen klacht had ingediend. De politie zou de dader gearresteerd hebben en kon hem ook in hechtenis nemen. Indien er geen aanwijzingen waren dat hij effectief de intentie had u te verwonden of te vermoorden, zou hij na 24 uur opnieuw vrijgelaten moeten worden. Indien dergelijke aanwijzingen er wel waren, zou het tot een zaak komen. Uw moeder concludeerde hieruit dat de politie niets kon doen en besloot dat ze het risico niet kon nemen dat de dader aangehouden en vervolgens kwaad opnieuw vrijgelaten zou worden en er later toch iets zou gebeuren (CGVS moeder, p. 13-14). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor deze reactie, was deze conclusie voorbarig aangezien een onderzoek van uw ordediensten bijkomende bezwarende elementen aan het licht had kunnen brengen. Hoe dan ook kan uit het geheel van beschikbare elementen bezwaarlijk geconcludeerd worden dat jullie autoriteiten niet bij wille noch bij machte zouden zijn om jullie bescherming te bieden. Zij er tot op slot op gewezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke en veelvuldige pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Wat betreft de problemen die u kende met de joodse gemeenschap in Tbilisi, moet erop gewezen worden dat er op basis van het geheel aan beschikbare elementen op dit punt niet geconcludeerd kan worden tot een gegronde vrees voor vervolging. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen op zich niet de aanleiding waren voor jullie vlucht. Jullie waren niet van plan om te vertrekken toen er problemen waren met de burens of de gemeenschap. De concrete aanleiding voor jullie vlucht was het incident waarbij de vader van uw voormalige vriendin u probeerde aan te vallen (CGVS, p. 30). Nadat de joodse gemeenschap op de hoogte kwam van uw geaardheid en jullie niet meer welkom waren, zijn er op zich met de joodse gemeenschap geen problemen meer geweest. Jullie hadden enkel problemen met jullie joodse buurvrouw, die het nieuws over jullie geaardheid rondgebazuind had (CGVS, p. 24 - CGVS moeder, p. 17). Hoewel u ook bij terugkeer vreest voor pesterijen en vernederingen vanwege de joodse gemeenschap (CGVS, p. 27-28), gaf u aan dat ze u niet actief gaan opsporen (CGVS, p. 30). U kon ook geen enkel voorbeeld geven van een persoon met een niet-traditionele geaardheid die in Georgië actief opgespoord werd na expulsie uit de joodse gemeenschap. U verwees slechts naar de algemene situatie van personen met een niet-traditionele geaardheid in Georgië en naar het geval van 2 joodse meisjes die een relatie hadden en omwille hiervan uit het joodse instituut in Oekraïne werden gezet waaraan ook u studeerde (CGVS, p. 28). Voor zover er op dit punt in de toekomst alsnog sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit, wat op basis van het geheel aan beschikbare elementen niet kan worden geconcludeerd, dient volledigheidshalve nog toegevoegd te worden dat u in dat geval, zoals hierboven reeds uitgebreid uiteengezet, eveneens beroep zou kunnen doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Wat betreft het feit dat u in Georgië bij terugkeer mogelijk een leven zou moeten opbouwen buiten de joodse gemeenschap waarvan u vroeger lid was, zij erop gewezen dat u ook in België nog geen contact hebt gezocht met andere leden van de joodse gemeenschap (CGVS, p. 31). Actueel belijdt u uw geloof in België nog steeds op dezelfde manier als in Georgië, maar u kan de sabbat niet beleven omdat u in het opvangcentrum geen kaarsen mag branden en geen haardroger mag gebruiken. Na uw aankomst in België, toen u nog in het Klein Kasteeltje verbleef, ging u naar de synagoge, maar ondertussen bent u verhuisd en woont u te ver (CGVS, p. 29, 31). Ook uw moeder gaf aan dat jullie in België nog geen contact hebben gezocht met de joodse gemeenschap. Meer nog, jullie mijden dit bewust omdat jullie ervan overtuigd zijn dat alle joden elkaar kennen en het te pijnlijk zou zijn als men te weten zou komen dat jullie uit Georgië komen (CGVS moeder, p. 4). Dit impliceert dat jullie ook in België een leven buiten de gemeenschap zouden leiden, zoals ook momenteel reeds het geval is. Niettemin begrip kan worden opgebracht voor de impact van de

problemen met de joodse gemeenschap op uw functioneren, temeer omdat uw leven zich in het verleden steeds binnen de joodse gemeenschap heeft afgespeeld (CGVS, p. 28) en het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland op dit punt bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat in het feit dat u in Georgië mogelijk een leven zou moeten opbouwen buiten de joodse gemeenschap geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Zodoende volstaat dit niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen.

Betreffende de problemen met jullie burens, die geregeld afval aan jullie deur dumpen of jullie deur besmeurden -waarvan u ook een foto's en een filmpje neerlegde-en ook kwetsende opmerkingen maakten (CGVS, p. 3, 9, 24), moet erop gewezen worden dat dergelijk gedrag, hoe laakbaar ook, op zich onvoldoende zwaarwichtig is om vervolging uit te maken. Voor zover er zich in de toekomst zwaarwichtige incidenten zouden voordoen, moet aangestipt worden dat u niet aannemelijk maakte dat u in dat geval niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. U wierp wel op dat jullie naar aanleiding van het gedumpte afval contact hadden opgenomen met de politie en de politie zei dat zij daar niets konden aan doen omdat dat niet binnen hun bevoegdheid viel en de beheerder van het appartementsgebouw verantwoordelijk was. Ook de beheerder van het gebouw zei echter dat hij niets kon doen (CGVS, p. 9, 29). U maakte evenwel niet aannemelijk dat het wel degelijk binnen de bevoegdheid van de politie viel om hiertegen op te treden en de politie zodoende daadwerkelijk onwillig was om bescherming te bieden. Evenmin maakte u aannemelijk dat de politie onwillig dan wel onmachtig zou zijn om bescherming te bieden indien er in de toekomst sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit vanwege uw burens, zoals hierboven reeds uiteengezet.

Aangaande uw medisch-psychologische problemen zij opgemerkt dat u ook op dit punt niet aannemelijk maakte dat u niet op de nodige bescherming vanwege uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Toen u in Georgië een paniekaanval kreeg, belde uw moeder de ambulance. Zij zeiden dat het niets ernstigs was en u in een gesloten zak moest ademen indien u nogmaals een dergelijke aanval zou krijgen en uw moeder u kalmeermiddelen moest geven (CGVS, p. 25). Hieruit kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat uw autoriteiten u niet de nodige bescherming zouden bieden op dit vlak. Ook uw moeder gaf aan dat ze de ambulance gebeld had de eerste twee keer dat u een paniekaanval had omdat ze niet wist hoe ze daarmee moest omgaan en men haar zei wat ze moest doen en wat u moest innemen. Daarnaast ging uw moeder met u naar de dokter, die allerlei testen liet uitvoeren. De resultaten van deze onderzoeken waren oké, maar u had duidelijk last van nervositeit en volgens de dokter in kwestie was het nodig dat u naar de psycholoog ging. Uw moeder was echter van mening dat verandering van woonplaats op dat moment de beste psycholoog was. Daarom kocht ze tickets en liet ze u voor twee weken met het vliegtuig naar Duitsland vertrekken (CGVS, p. 15-16). Ook hieruit kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat uw autoriteiten niet bij wille dan wel bij machte zouden zijn om u redelijke gezondheidszorg te verschaffen. Tot slot gaf u in dit verband nog aan dat er in Georgië geen organisaties bestaan die hulp bieden aan personen met een niet-traditionele geaardheid (CGVS, p. 32). Deze verklaring is echter in strijd met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), waaruit blijkt dat er wel degelijk verschillende ngo's zijn die zich inzetten voor de rechten van LGBTI+-personen in Georgië. Sommige onder hen bieden ook medische diensten aan. Zodoende volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen.

Wat betreft de dalende omzet van uw moeder op het werk en eventuele andere problemen die ze kende omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 9, 24, 26, 30) ten slotte, zij erop gewezen dat ook deze situatie onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging te worden bestempeld. Zelf vermeldde uw moeder in dit verband dat ze minder klanten had dan voorheen nadat uw geaardheid bekend raakte, ze uitgelachen werd en er op de rolluiken van haar winkel 'moeder van een lesbienne' werd aangebracht door middel graffiti (CGVS moeder, p. 17). Deze problemen waren echter niet de reden waarom uw moeder besloot dat jullie het land moesten verlaten. Het was uiteindelijk de aanval op u die de doorslag heeft gegeven (CGVS moeder, p. 19). Omwille van de problemen op haar werk had uw moeder trouwens het plan opgevat om een online winkel te beginnen. Ze heeft hiertoe echter geen stappen meer gezet omdat het op het moment dat ze deze beslissing nam niet de juiste timing was om een dergelijke winkel op te starten en jullie kort daarna uiteindelijk het land verlaten hebben (CGVS moeder, p. 18). Zodoende kan op basis van het geheel aan beschikbare elementen niet geconcludeerd worden dat er bij terugkeer in jullie hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van leven, vrijheid en/of fysieke integriteit noch van een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop

zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw Georgische identiteitskaart, geboorteakte, studentenkaart, de overlijdensakte van uw grootmoeder en uw tijdelijke verblijfskaarten bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. De usb-stick met daarop video's van respectievelijk u en uw partner en met afval dat aan jullie appartement gedumpt werd en een geluidsopname, toont slechts de door u ingeroepen geaardheid en problemen aan, maar kunnen de vaststelling dat u op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen niet ombuigen. Dat geldt ook voor de foto's van u en uw voormalige partner, afval en bedreigingen die u neerlegde. Het document van de kleuterschool, toont slechts aan dat u naar een joodse kleuterschool ging, wat hier niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de moeder van eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van gemengde joods-Armeense origine te zijn, geboren op (...) 1972 in de Georgische hoofdstad Tbilisi. U baatte er een eigen kledingzaak uit en voedde er uw dochter, K. A. (...), alleen op. Sinds uw achttiende onderhield u wel een geheime relatie met een vrouwelijke partner. Uw dochter is hiervan echter niet op de hoogte.

U verliet Georgië naar aanleiding van de problemen van uw dochter. Zij begon een relatie met een klasgenote. Nadat deze relatie in het voorjaar van 2022 aan het licht kwam, kreeg uw dochter heel wat problemen. Ze mocht haar studies aan het joodse instituut omwille van een drogreden niet meer verderzetten nadat de familie van haar vriendin het decanaat op de hoogte had gebracht van de geaardheid van uw dochter. Uw dochter werd ook door de ouders van het meisje bedreigd. Eenmaal het nieuws de ronde deed, kregen jullie problemen met jullie burens, die afval voor jullie appartement dumpten en jullie voordeur bekladden. Jullie werden ook uit de joodse gemeenschap geweerd. Zelf kreeg u problemen op het werk. U verloor aan cliënteel, werd uitgelachen en de rolluiken van uw winkel werden met graffiti beklad. Omwille van al deze problemen ging de gezondheidstoestand van uw dochter ernstig achteruit. Ze kreeg paniekaanvallen en sloot zich op. U ondernam verschillende pogingen om haar er opnieuw bovenop te helpen. U ging met haar naar de dokter, stuurde haar op reis en later ook tijdelijk naar het dorp, echter zonder het verhoopte resultaat. Op 5 januari 2023 overtuigde uw dochter om 's avonds boodschappen te doen. Toen ze jullie appartement opnieuw bereikte, verloor ze het bewustzijn. Blijkbaar werd ze bij terugkeer opgewacht door een onbekende man met een mes. Ze kon zijn gezicht niet zien, maar door wat hij zei, wist ze dat het de vader van haar ex-vriendin was. Ze slaagde er uiteindelijk in via de andere kant van het gebouw jullie appartement te bereiken. Toen ze eenmaal opnieuw bij bewustzijn was, gaf u haar een kalmeermiddel. U nam contact op met een voormalige klasgenoot die bij de politie had gewerkt. Hij vertelde u dat u klacht kon indienen bij de politie, maar de politie de dader na een etmaal vermoedelijk opnieuw vrij zou moeten laten bij gebrek aan bewijzen. Daarop besloot u dat het risico om nog langer in Georgië te blijven te groot was. Daarom nam u contact op met uw partner. Zij en haar zoon kwamen jullie de volgende dag oppikken en brachten jullie naar hun huis. Daar verbleven jullie nog enkele dagen vooraleer jullie op 10 januari 2023 het land verlieten. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat uw partner jullie zou vergezellen, zodat jullie jullie relatie hier zouden kunnen verderzetten. Tijdens jullie verblijf in haar huis vernam ze echter dat haar moeder aan kanker leed. Daarom besloot ze alsnog in Georgië te blijven. U en uw dochter reisden met het vliegtuig naar Polen, van waaruit jullie vervolgens met de bus via Tsjechië en Duitsland naar België kwamen. Jullie bereikten België op 12 januari 2023. De volgende dag, op 13 januari 2023, vroegen jullie om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende stukken neer: uw Georgische identiteitskaart, geboorteakte en een attest van identiteit.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw dochter, K. A. (...), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u omwille van deze problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw dochter, K. A. (...), werd genomen, verwijs ik graag naar haar beslissing. Deze luidt als volgt:

"(...)"

Wat betreft uw eigen seksuele oriëntatie, u heeft zelf ook reeds jarenlang een relatie met een vrouwelijke partner (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5 – CGVS, p. 7), dient opgemerkt te worden dat u zelf op dit vlak geen vrees koestert bij terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 19). In het verleden heeft u zelf ook nooit problemen gekend omwille van uw relatie met uw vrouwelijke partner (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die wijzen op een gegronde vrees ter zake in uw hoofde.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, uw Georgische geboorteakte, identiteitskaart en een attest van identiteit, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat louter informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoeksters de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/5^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeksters ook de schending aanvoeren van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeksters wijzen erop dat hun seksuele oriëntatie niet wordt betwist, doch zij menen dat geen rekening wordt gehouden met "de schrijnende situatie van leden uit de LGBTQI+ gemeenschap in Georgië".

Waar in de bestreden beslissingen wordt overwogen dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en dat individueel dient beoordeeld te worden in hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), laten verzoeksters het volgende gelden: "Gelet op de eigen motivering van verwerende partij, is het werkelijk frappant dat zij stelt dat verzoekende partijen toch kunnen terugkeren en in alle veiligheid verkeren. Verwerende partij gaat klaarblijkelijk zeer

lichtzinnig over het relaas en de vrees van verzoekende partijen. Homoseksualiteit o.a. wordt in Georgië nog steeds bijzonder hard aangepakt, mensen worden gediscrimineerd en fysiek aangevallen. Nog recentelijk werd Georgië na eigen advies van verwerende partij, van de lijst van veilige landen van herkomst afgehaald.⁴ Zo stelde het Koninklijk besluit van 7 april 2023, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, opnieuw de lijst van "veilige landen van herkomst" vast. Op één land na blijft de lijst hetzelfde als voorgaande jaren en omvat deze de volgende landen⁵:

Albanië, Bosnië en Herzegovina, Noord-Macedonië, India, Kosovo, Montenegro en Servië.

Volgens de mening van verwerende partij zelf, is Georgië aldus uitgesloten van de lijst veilige landen van herkomst, doch blijft zij volharden in haar motieven, wat evident absurd is. Verwerende partij spreekt zichzelf aldus tegen.

Dat homofobie en transfobie diepgeworteld zijn in de maatschappij in Georgië, wordt verder bekrachtigd door een recent discriminerend grondwetsvoorstel van de regerende partij van Georgië dat naast andere beperkingen, elke openbare meningsuiting of openbare bijeenkomst verbiedt die kan worden beschouwd als "het bevorderen van relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht"⁶:

"(...)"

Waar deze in de bestreden beslissingen stelt dat zij kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten, verwijten verzoeksters de adjunct-commissaris de eigen kritische opmerkingen over tekortkomingen in bescherming van personen van de LGBTI+-gemeenschap en over de achteruitgang op bepaalde vlakken niet serieus te nemen. Zij vervolgen:

"Echter, er zijn verschillende internationale rapporten voorhanden die de kwetsbare situatie van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië belichten en de lakse houding van de Georgische overheid naar haatmisdrijven o.b.v. seksuele geaardheid toe. Zo stelt het eigen rapport van verwerende partij het volgende:

(...)

Uit het voorgaande blijkt dat haatmisdrijven een grotere en ernstigere problematiek is in Georgië dan verwerende partij doet uitschijnen in de bestreden beslissing.

Ook the Human Rights Watch bevestigt in haar nieuw rapport van 2024 de voortdurende problematiek van haatmisdrijven t.a.v. de LGBTI+ gemeenschap en de lakse houding van de autoriteiten naar daders toe die dergelijke misdrijven plegen:

"(...)"⁷

Wat betreft de effectieve bescherming van de Georgische autoriteiten, poogt verwerende partij voor te houden dat er verbetering is, maar de bescherming is minimaal voor haatmisdrijven waardoor de bescherming van de Georgische autoriteiten eerder ineffectief is en verzoekende partijen zich niet opnieuw kunnen beroepen op de politie: zie COI Focus, pp. 68-70 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf)

(...)

Gelet op het voorgaande waaruit de onverschillige houding van de beschermingsautoriteiten duidelijk blijkt, hoeft het niet te verbazen dat verzoekende partijen alle vertrouwen verloren in een effectieve bescherming van de beschermingsautoriteiten t.o.v. seksuele haatmisdrijven. Verzoekende partijen verkregen deze informatie bovendien van een vriend die zelf bij de politie werkt:

p. 29 CGVS A. (...)

(...)

Verzoekende partijen vroegen zich dan ook terecht af wat voor zin het zou hebben om naar de politie te stappen. Hun belager zou binnen een uur vrijkomen. Daarnaast hadden verzoekende partij geen sluitende bewijsstukken over de bedreigingen:

pp. 31-32 CGVS A. (...)

(...)

pp. 13-14 CGVS I. (...)

(...)

De enige keer dat verzoekende partijen de politie hadden benaderd omwille van het pestgedrag door de bureaus dat werd geuit omwille van de geaardheid van eerste verzoekende partij, gaf de politie hier geen gehoor aan en zei de politie simpelweg dat verzoekende partijen het zelf dienden op te lossen:

p. 17 CGVS I. (...)

(...)

De onderzoeken naar de haatmisdrijven in het gerecht zijn hoe dan ook van ondermaats niveau: zie p. 66, COI Focus

(...)

De weinig kwalitatieve onderzoeksmethode van de politie in combinatie met gebrekkige bewijsstukken en de algemene anti-LGBTQI+ houding van de beschermingsautoriteiten zou zonder twijfel geleid hebben tot een weinig effectief optreden van de politiediensten. Men kan niet door een muur lopen, behalve als er een deur in zit. Indien verzoekende partijen een effectieve beschermingsmaatregel zouden willen bekomen, zouden zij eerst ernstig fysiek geweld moeten ondergaan alvorens de politiediensten hen serieus zouden nemen en zouden ingrijpen. Dat is werkelijk betreurenswaardig en kan niet worden verwacht van verzoekende partijen."

Wat betreft de motieven in de bestreden beslissingen over de seksuele oriëntatie van tweede verzoekster, merken verzoeksters op dat tweede verzoekster en haar vriendin in een stiekeme relatie verkeerden en er aldus nooit openlijk voor uitkwamen. *“Zij trouwde bovendien met een man om een facade op te zetten dat zij heteroseksueel was, maar achter de opgezette facade viel zij op haar eigen geslacht en zij kon dit absoluut niet publiek maken”*, aldus verzoeksters.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 14 augustus 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan de COI Focus *“Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren verzoeksters de schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepalingen geschonden achten.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeksters aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

Verzoeksters vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, vervolgd te worden omwille van hun homoseksuele geaardheid. Eerste verzoekster zou haar studies hebben moeten stopzetten, dreigberichten en dreigtelefoons hebben ontvangen van de ouders van haar ex-vriendin, problemen hebben gekregen met de burens en met een mes zijn aangevallen door de vader van haar ex-vriendin. Omwille van deze redenen zouden verzoeksters op 10 januari 2023 Georgië hebben verlaten.

Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de adjunct-commissaris, dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst, Georgië, zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Zoals verzoeksters in hun verzoekschrift terecht opmerken, wordt hun homoseksuele geaardheid *in casu* op zich niet in twijfel getrokken.

Uit de meest recente beschikbare landeninformatie waarover de Raad beschikt, met name de COI Focus *“Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023, waaraan in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van verwerende partij wordt gerefereerd, en het rapport *“Georgia: Halt legislative assault on LGBTI rights”* van Amnesty International van 26 maart 2024, waaraan verzoeksters in hun verzoekschrift refereren, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld zijn – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake

van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* in 2023 nog werd afgelast na de laakbare bestorming door extreemrechtse groeperingen. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië, is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling is dan ook noodzakelijk.

Verzoeksters brengen geen concrete en objectieve gegevens aan die hierop een ander licht werpen. Zij wijzen er in hun enig middel op dat Georgië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 van de lijst van veilige landen van herkomst werd gehaald, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat in de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt gesteld dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en dat individueel dient te worden beoordeeld in hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Ook uit het loutere gegeven dat er recent in Georgië een voorstel zou zijn ingediend door een regeringspartij tot wijziging van de grondwet, waarbij (onder meer) elke openbare meningsuiting of openbare bijeenkomst die kan worden beschouwd als *“het bevorderen van relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht”* zou worden verboden, kan zulks niet worden afgeleid. In de actuele stand van zaken kan immers niet worden vastgesteld dat dit voorstel zou zijn aangenomen. Bovendien houdt een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch ernstige schade in. Om tot internationale bescherming te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeksters brengen met hun verwijzing naar het rapport *“Georgia: Halt legislative assault on LGBTI rights”* van Amnesty International van 26 maart 2024 geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de beoordeling van de individuele omstandigheden van verzoeksters betreft, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van eerste verzoekster als volgt gesteld:

“Wat betreft de vrees die u inriep ten aanzien van de ouders van uw voormalige vriendin, moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u op dit punt niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit uw verklaringen blijkt dat u in de periode juni-juli 2022 meermaals bedreigingen ontving, zowel telefonisch als via tekstberichten, van de ouders van uw ex-vriendin met de boodschap dat zulke mensen niet mogen leven en u gestraft zou worden voor uw daden (CGVS, p. 7-8, 20, 21). U liet echter na hiertegen klacht in te dienen, naar eigen zeggen omdat de helft van de bedreigingen gewist waren, de bedreigingen vaak telefonisch waren en de politie hoe dan ook niet zou optreden eenmaal ze zouden weten dat de problemen te maken hadden met uw lesbische geaardheid. Bovendien hebben jullie later wel de politie laten komen toen er afval aan jullie voordeur gedumpt werd en de politie ondernam toen niets en zei dat het niet hun bevoegdheid was (CGVS, p. 29). Gezien de ernst van de bedreigingen volstaan deze argumenten niet om uw nalatigheid te verschonen. Vooreerst beschikte u wel degelijk nog over bewijsstukken van de bedreigingen, waarvan u er ook bij het CGVS neergelegde, zowel op foto als op usb-stick (CGVS, p. 21, 31). Er kan niet ingezien worden hoe het loutere feit dat u niet meer over alle bewijsstukken beschikte nationale bescherming in de weg zou staan. Temeer omdat er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw autoriteiten ook over de middelen beschikken om indien nodig bijkomende bewijsstukken te vergaren. Erop gewezen dat u wel degelijk over een bewijs van de bedreigingen beschikte, wierp u tegen dat een dergelijke geluidsopname in Georgië niets betekent en u er rotsvast van overtuigd was dat klacht indienen tijdverspilling is. Ofwel zou de persoon op de geluidsopname ontkennen dat hij het was omdat hij die dag in een andere stad was. Ofwel, indien de dader toch aangehouden zou worden, zou hij uiteindelijk alsnog vrijgelaten worden omdat er niet voldoende reden is om hem vast te houden aangezien hij u niet vermoordde en dan zou hij heel kwaad buitenkomen en u iets kunnen aandoen (CGVS, p. 31). Dit zijn echter louter blote beweringen en vermoedens van uwentwege, die u met geen enkel objectief stuk ondersteunde.

Waar u stelde dat uw autoriteiten geen stappen zouden ondernemen eenmaal ze zouden weten dat uw problemen verband hielden met uw geaardheid, moet benadrukt worden dat uit de COI waarover het

Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Waar u nog verwees naar het feit dat jullie de politie wel lieten komen toen er meermaals afval aan jullie deur gedumpt werd en de politie toen geen stappen heeft ondernomen en stelde dat het niet hun bevoegdheid was, moet vooreerst aangestipt worden dat de problemen met jullie burens zich pas verschillende maanden na de door u aangehaalde bedreigingen afspeelden (CGVS, p. 7-9) en ze dus niet kunnen verschonen waarom u naar aanleiding van de eerdere bedreigingen naliel klacht in te dienen, te meer gelet op de impact van deze bedreigingen op uw functioneren. U gaf aan dat u zich omwille van deze bedreigingen heel slecht voelde en bang was om buiten te gaan. U hilde verder de hele tijd en had eind juli 2022 zelfs zelfmoordgedachten (CGVS, p. 7-8). Voorts bracht u geen objectieve elementen aan waaruit blijkt dat de politie wel degelijk bevoegd was voor het probleem met uw burens in jullie appartementsgebouw en ze zodoende wel stappen hadden moeten ondernemen. Tot slot zij er nog op gewezen dat u ook later, toen een fysiek onherkenbare man u met een mes stond op te wachten in uw appartementsgebouw, naliel om de bescherming van uw autoriteiten in te roepen. Ook hier argumenteerde u dat de politie niets gedaan zou hebben omdat u geen bewijzen had en de politie niet gezien had wat er gebeurd was. Indien u op dat moment een foto had kunnen nemen, zou u onmiddellijk naar de politie zijn gegaan om die bedreigingen en die foto aan te bieden, zelfs indien de foto niet duidelijk was, en dan zou de dader aangehouden worden, maar u had niets (CGVS, p. 31-32). Deze argumentatie raakt kant noch wal. Daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw moeder, die zich hieromtrent geïnformeerd had bij een vroegere klasgenoot en voormalig politiemedewerker, dat de politie wel degelijk stappen zou ondernemen indien u toen klacht had ingediend. De politie zou de dader gearresteerd hebben en kon hem ook in hechtenis nemen. Indien er geen aanwijzingen waren dat hij effectief de intentie had u te verwonden of te vermoorden, zou hij na 24 uur opnieuw vrijgelaten moeten worden. Indien dergelijke aanwijzingen er wel waren, zou het tot een zaak komen. Uw moeder concludeerde hieruit dat de politie niets kon doen en besloot dat ze het risico niet kon nemen dat de dader aangehouden en vervolgens kwaad opnieuw vrijgelaten zou worden en er later toch iets zou gebeuren (CGVS moeder, p. 13-14). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor deze reactie, was deze conclusie voorbarig aangezien een onderzoek van uw ordediensten bijkomende bezwarende elementen aan het licht had kunnen brengen. Hoe dan ook kan uit het geheel van beschikbare elementen bezwaarlijk geconcludeerd worden dat jullie

autoriteiten niet bij wille noch bij machte zouden zijn om jullie bescherming te bieden. Zij er tot op slot op gewezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke en veelvuldige pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Wat betreft de problemen die u kende met de joodse gemeenschap in Tbilisi, moet erop gewezen worden dat er op basis van het geheel aan beschikbare elementen op dit punt niet geconcludeerd kan worden tot een gegronde vrees voor vervolging. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen op zich niet de aanleiding waren voor jullie vlucht. Jullie waren niet van plan om te vertrekken toen er problemen waren met de burens of de gemeenschap. De concrete aanleiding voor jullie vlucht was het incident waarbij de vader van uw voormalige vriendin u probeerde aan te vallen (CGVS, p. 30). Nadat de joodse gemeenschap op de hoogte kwam van uw geaardheid en jullie niet meer welkom waren, zijn er op zich met de joodse gemeenschap geen problemen meer geweest. Jullie hadden enkel problemen met jullie joodse buurvrouw, die het nieuws over jullie geaardheid rondgebazuind had (CGVS, p. 24 – CGVS moeder, p. 17). Hoewel u ook bij terugkeer vreest voor pesterijen en vernederingen vanwege de joodse gemeenschap (CGVS, p. 27-28), gaf u aan dat ze u niet actief gaan opsporen (CGVS, p. 30). U kon ook geen enkel voorbeeld geven van een persoon met een niet-traditionele geaardheid die in Georgië actief opgespoord werd na expulsie uit de joodse gemeenschap. U verwees slechts naar de algemene situatie van personen met een niet-traditionele geaardheid in Georgië en naar het geval van 2 joodse meisjes die een relatie hadden en omwille hiervan uit het joodse instituut in Oekraïne werden gezet waaraan ook u studeerde (CGVS, p. 28). Voor zover er op dit punt in de toekomst alsnog sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit, wat op basis van het geheel aan beschikbare elementen niet kan worden geconcludeerd, dient volledigheidshalve nog toegevoegd te worden dat u in dat geval, zoals hierboven reeds uitgebreid uiteengezet, eveneens beroep zou kunnen doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Wat betreft het feit dat u in Georgië bij terugkeer mogelijk een leven zou moeten opbouwen buiten de joodse gemeenschap waarvan u vroeger lid was, zij erop gewezen dat u ook in België nog geen contact hebt gezocht met andere leden van de joodse gemeenschap (CGVS, p. 31). Actueel belijdt u uw geloof in België nog steeds op dezelfde manier als in Georgië, maar u kan de sabbat niet beleven omdat u in het opvangcentrum geen kaarsen mag branden en geen haardroger mag gebruiken. Na uw aankomst in België, toen u nog in het Klein Kasteeltje verbleef, ging u naar de synagoge, maar ondertussen bent u verhuisd en woont u te ver (CGVS, p. 29, 31). Ook uw moeder gaf aan dat jullie in België nog geen contact hebben gezocht met de joodse gemeenschap. Meer nog, jullie mijden dit bewust omdat jullie ervan overtuigd zijn dat alle joden elkaar kennen en het te pijnlijk zou zijn als men te weten zou komen dat jullie uit Georgië komen (CGVS moeder, p. 4). Dit impliceert dat jullie ook in België een leven buiten de gemeenschap zouden leiden, zoals ook momenteel reeds het geval is. Niettemin begrip kan worden opgebracht voor de impact van de problemen met de joodse gemeenschap op uw functioneren, temeer omdat uw leven zich in het verleden steeds binnen de joodse gemeenschap heeft afgespeeld (CGVS, p. 28) en het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland op dit punt bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat in het feit dat u in Georgië mogelijk een leven zou moeten opbouwen buiten de joodse gemeenschap geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Zodoende volstaat dit niet om in uw hoofdte een nood aan internationale bescherming te concluderen.

Betreffende de problemen met jullie burens, die geregeld afval aan jullie deur dumpten of jullie deur besmeurden -waarvan u ook een foto's en een filmpje neerlegde-en ook kwetsende opmerkingen maakten (CGVS, p. 3, 9, 24), moet erop gewezen worden dat dergelijk gedrag, hoe laakbaar ook, op zich onvoldoende zwaarwichtig is om vervolging uit te maken. Voor zover er zich in de toekomst zwaarwichtige incidenten zouden voordoen, moet aangestipt worden dat u niet aannemelijk maakte dat u in dat geval niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. U wierp wel op dat jullie naar aanleiding van het gedumpte afval contact hadden opgenomen met de politie en de politie zei dat zij daar niets konden aan doen omdat dat niet binnen hun bevoegdheid viel en de beheerder van het appartementsgebouw verantwoordelijk was. Ook de beheerder van het gebouw zei echter dat hij niets kon doen (CGVS, p. 9, 29). U maakte evenwel niet aannemelijk dat het wel degelijk binnen de bevoegdheid van de politie viel om hiertegen op te treden en de politie zodoende daadwerkelijk onwillig was om bescherming te bieden. Evenmin maakte u aannemelijk dat de politie onwillig dan wel onmachtig zou zijn om bescherming te bieden indien er in de toekomst sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit vanwege uw burens, zoals hierboven reeds uiteengezet.

Aangaande uw medisch-psychologische problemen zij opgemerkt dat u ook op dit punt niet aannemelijk maakte dat u niet op de nodige bescherming vanwege uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Toen u in Georgië een paniekaanval kreeg, belde uw moeder de ambulance. Zij zeiden dat het niets ernstigs was en u in een gesloten zak moest ademen indien u nogmaals een dergelijke aanval zou krijgen en uw moeder u kalmeermiddelen moest geven (CGVS, p. 25). Hieruit kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat uw

autoriteiten u niet de nodige bescherming zouden bieden op dit vlak. Ook uw moeder gaf aan dat ze de ambulance gebeld had de eerste twee keer dat u een paniekaanval had omdat ze niet wist hoe ze daarmee moest omgaan en men haar zei wat ze moest doen en wat u moest innemen. Daarnaast ging uw moeder met u naar de dokter, die allerlei testen liet uitvoeren. De resultaten van deze onderzoeken waren oké, maar u had duidelijk last van nervositeit en volgens de dokter in kwestie was het nodig dat u naar de psycholoog ging. Uw moeder was echter van mening dat verandering van woonplaats op dat moment de beste psycholoog was. Daarom kocht ze tickets en liet ze u voor twee weken met het vliegtuig naar Duitsland vertrekken (CGVS, p. 15-16). Ook hieruit kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat uw autoriteiten niet bij wille dan wel bij machte zouden zijn om u redelijke gezondheidszorg te verschaffen. Tot slot gaf u in dit verband nog aan dat er in Georgië geen organisaties bestaan die hulp bieden aan personen met een niet-traditionele geaardheid (CGVS, p. 32). Deze verklaring is echter in strijd met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), waaruit blijkt dat er wel degelijk verschillende ngo's zijn die zich inzetten voor de rechten van LGBTI+-personen in Georgië. Sommige onder hen bieden ook medische diensten aan. Zodoende volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen.

Wat betreft de dalende omzet van uw moeder op het werk en eventuele andere problemen die ze kende omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 9, 24, 26, 30) ten slotte, zij erop gewezen dat ook deze situatie onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging te worden bestempeld. Zelf vermeldde uw moeder in dit verband dat ze minder klanten had dan voorheen nadat uw geaardheid bekend raakte, ze uitgelachen werd en er op de rolluiken van haar winkel 'moeder van een lesbienne' werd aangebracht door middel graffiti (CGVS moeder, p. 17). Deze problemen waren echter niet de reden waarom uw moeder besloot dat jullie het land moesten verlaten. Het was uiteindelijk de aanval op u die de doorslag heeft gegeven (CGVS moeder, p. 19). Omwille van de problemen op haar werk had uw moeder trouwens het plan opgevat om een online winkel te beginnen. Ze heeft hiertoe echter geen stappen meer gezet omdat het op het moment dat ze deze beslissing nam niet de juiste timing was om een dergelijke winkel op te starten en jullie kort daarna uiteindelijk het land verlaten hebben (CGVS moeder, p. 18). Zodoende kan op basis van het geheel aan beschikbare elementen niet geconcludeerd worden dat er bij terugkeer in jullie hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van leven, vrijheid en/of fysieke integriteit noch van een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting."

Wat betreft de seksuele oriëntatie van tweede verzoekster, wordt in de tweede bestreden beslissing nog het volgende toegevoegd:

"Wat betreft uw eigen seksuele oriëntatie, u heeft zelf ook reeds jarenlang een relatie met een vrouwelijke partner (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5 – CGVS, p. 7), dient opgemerkt te worden dat u zelf op dit vlak geen vrees koestert bij terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 19). In het verleden heeft u zelf ook nooit problemen gekend omwille van uw relatie met uw vrouwelijke partner (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die wijzen op een gegronde vrees ter zake in uw hoofde."

Uit het voorgaande blijkt dat de adjunct-commissaris de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoeksters in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren dat hun seksuele oriëntatie niet betwist is, het verwijzen naar algemene informatie inzake de situatie van LGBTI+-personen in Georgië en het herhalen van de in de loop van de administratieve procedure opgegeven redenen waarom zij geen beroep konden doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten, zonder de concrete motieven daarover in de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten, blijven verzoeksters daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeksters nog wijzen op verschillende internationale rapporten die de kwetsbare situatie van de LGBTI+ gemeenschap in Georgië en de lakse houding van de Georgische overheid ten aanzien van haatmisdrijven op basis van seksuele geaardheid belichten, stelt de Raad vast dat zij zich beroepen op de informatie waarop ook de bestreden beslissingen zijn gesteund en op het "World Report 2024" van Human Rights Watch. Hoewel uit deze informatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt eruit ook dat LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Verzoeksters tonen hiermee dan ook niet aan dat de in de bestreden beslissingen beschreven situatie niet correct of niet langer actueel zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (hen) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden, doch het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (cf. RvS 21 februari 2007,

nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (cf. RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat verzoeksters niet aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Verzoeksters beperken zich op dit punt tot de loutere herhaling van hun verklaringen en hun eigen standpunt, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissingen daarover te weerleggen of te ontkrachten. Aldus overtuigen zij niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

De omstandigheid dat tweede verzoekster en haar vriendin in een stiekeme relatie verkeerden en er aldus nooit openlijk voor uitkwamen en dat tweede verzoekster bovendien *“trouwde (...) met een man om een facade op te zetten dat zij heteroseksueel was”*, maar dat zij *“achter de opgezette facade viel (...) op haar eigen geslacht”*, en dat zij dit *“absoluut niet publiek (kon) maken”*, doet geen enkele afbreuk aan de hierboven aangehaalde vaststelling dat verzoeksters niet aantonen dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

Het betoog van verzoeksters is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De documenten die zijn opgenomen in de administratieve dossiers (administratief dossier eerste verzoekster, stuk 5, map met ‘documenten’, en administratief dossier tweede verzoekster, stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De adjunct-commissaris motiveert in de eerste bestreden beslissing als volgt over de door eerste verzoekster neergelegde documenten:

“De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw Georgische identiteitskaart, geboorteakte, studentenkaart, de overlijdensakte van uw grootmoeder en uw tijdelijke verblijfskaarten bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. De usb-stick met daarop video’s van respectievelijk u en uw partner en met afval dat aan jullie appartement gedumpt werd en een geluidsopname, toont slechts de door u ingeroepen geaardheid en problemen aan, maar kunnen de vaststelling dat u op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen niet ombuigen. Dat geldt ook voor de foto’s van u en uw voormalige partner, afval en bedreigingen die u neerlegde. Het document van de kleuterschool, toont slechts aan dat u naar een joodse kleuterschool ging, wat hier niet betwist wordt.”

In de tweede bestreden beslissing motiveert de adjunct-commissaris als volgt over de door tweede verzoekster neergelegde documenten:

“De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, uw Georgische geboorteakte, identiteitskaart en een attest van identiteit, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat louter informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt.”

Deze motieven worden door verzoeksters niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoeksters de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in de administratieve dossiers of het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeksters brengen in dit verband zelf geen gegevens aan. Zij brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoeksters niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoeksters op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeksters en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeksters uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoeksters echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN